



עת"א 52905/05/18 - פאהד גאנם נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 52905-05-18 גאנם(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
העותר	פאהד גאנם (אסיר)
נגד	
המשיב	שרות בתי הסוהר

פסק דין

עתירה כנגד החלטת שב"ס שלא לאפשר לעותר לצאת לחופשות.

העותר מרצה מאסר לתקופה של 3 שנים בשל הרשעתו בעבירות נשק, אלימות ושיבוש מהלכי משפט (ת.פ (מחוזי חיפה) 3454-02-17 מיום 2.10.17). ההליך לעיל נסב סביב אירוע מיום 20.1.17, אז ירה העותר לעבר אחר (הגם שלא פגע בו). מדובר במאסרו השלישי של העותר ולחובתו עבר פלילי בעבירות סמים, אלימות, נשק, ועוד.

העתירה הוגשה בעקבות סיווג העותר כאסיר אלמ"ב ומשום ההחלטה להגדירו כאסיר בקטגוריה א', שמשמעותה שאין להוציאו לחופשה משיקולים של סכנה לשלום הציבור.

בקצרה, טוען העותר כי סווגו כאסיר אלמ"ב אינו מוצדק שכן הוא הורשע, כאמור, בעבירות שאין נוגעות לאלימות במשפחה. העותר היה מודע לסיבה שבעטיה נבחנה מסוכנותו בהקשר לאלימות במשפחה, והיא תלונה שהגישה כנגדה גיסתו בחודש 9/16. עם זאת, טען העותר כי תיק החקירה שנפתח בנדון נסגר זה מכבר בעילה של חוסר ראיות. לכן, נטען כי גם אם היה מקום לבחינת מסוכנותו בהקשר לעיל, כלל הנתונים הבאים היו אמורים להוליך לשיטתו למסקנה כי לא נשקפת ממנו כל מסוכנות וכי אין מניעה להוציאו לחופשות: סגירת התיק כאמור לעיל, טענתו כי גיסתו התגרשה מאחיו וכבר אינה מתגוררת במקום מגורי משפחתו בכפר שעב וכן טענתו כי גיסתו אינה מתנגדת ליציאתו לחופשות.

מנגד, הפנה המשיב לכך כי לצורך הגדרת אסיר אלמ"ב לא נדרשת בהכרח הרשעה בעבירות אלמ"ב, אלא ניתן להגדירו, כבעניינו כאסיר בעל פרופיל אלמ"ב. המשיב הפנה לפקודת נציבות 04.54.03 ("אופן עבודת ועדות משרדיות ובין משרדיות לעבירות במשפחה - אלימות וגילוי עריות") הכוללת גם אסירים לגביהם יש מידע מתועד על הליך פלילי בגין עבירות במשפחה (וגיסה בכלל זה), כבעלי פרופיל אלמ"ב. לגופו של עניין נטען, כי בעקבות פתיחת תיק החקירה כנגד העותר בשל תלונת הגיסה נערך הליך של בדיקת כלל הסוגיות הנובעות מכך. עניינו נדון ביום 20.4.18 על ידי



ועדת אלמ"ב ועלה כי עליו לעבור טיפול תחום האלימות. עוד נקבע כי בשלב זה, לא ניתן לשלול את מסוכנותו ולכן הוחלט שלא להוציאו, כאמור, לחופשות. המשיב אישר כי העותר עובר בימים אלה הליך טיפולי ומביע נכונות לשינוי, אך לצד זאת בולטים קשייו בתחום האלימות הבאים לידי ביטוי בהתפרצויות מילוליות כלפי הסובבים אותו. החלטת הועדה נסמכה גם על נתונים שלא פורטו לעיל אך הובאו ופורטו בחלק החסוי של הדו"ח הרלוונטי. חלק חסוי זה הוצג לעיוני במעמד הדיון שהתקיים בפניי ביום 10.6.18. יודגש, כי גם הנתונים שעלו בחלק החסוי היו בבסיס החלטת הועדה שלא להמליץ על חופשות.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את כלל החומר שהוגש לעיוני, הגעתי למסקנה שאין להתערב בהחלטת המשיב כי אין להוציא, ולו בשלב זה, את העותר לחופשות. כלל החומר הנתונים - הגלויים והחסויים - מוליכים למסקנה כי לא שמדובר בהחלטה סבירה, אלא כי היא מתבקשת בנסיבות העניין. יש לקוות כי בעתיד ישתנו הנתונים והנסיבות, העותר ישלים את ההליך בו הוא נוטל חלק וייתכן וההחלטה תשתנה.

בשולי עתירתו טען העותר כי לא היה בסמכות הועדה להמליץ כי לא יזכה לשחרור מוקדם. איני סבור שיש להידרש לסוגיה זו, שכן מדובר בסוגיה שטרם "הבשילה" והיא אינה רלוונטית בעת הנוכחית. באם הדבר יהיה רלוונטי, יוכל העותר להעלות את העניין בשנית בפני הגורמים המתאימים.

סוף דבר, אני מורה על דחיית העתירה.

חוות דעת ועדת אלימות במשפחה, על חלקה החסוי (סומן מש-2, 10.6.18), שהוגשה לעיוני, תוחזר לידי המשיב.

לשלוח לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מחלקת האסיר בשב"ס.

ניתן היום, כ"ט סיוון תשע"ח, 12 יוני 2018, בהעדר הצדדים.